

δομάς, ἀπεβίωσε πιθανῶς τῷ 1690—93, ἴσως δὲ καὶ μετὰ ταῦτα¹⁰⁴⁵.

Νομίζω ὅτι ἄπαξ ὁ Διονύσιος ἀνῆλθε τὸν θρόνον· τῆς πατριαρχείας αὐτοῦ γινώσκω μίαν μὲν κανονικὴν διάταξιν περὶ τετάρτου γάμου γυναικός, ἧς ὁ πρῶτος ἐκηρύχθη διὰ τὸ ἄνηθον ἄκυρος¹⁰⁴⁶. τρεῖς ἀποφάσεις ἀναγομέναι εἰς ἐνοριακὰ δίκαια: ἡ μὲν τούτων, ἀχρονολόγητος, συνενοῖ τῇ ἐπισκοπῇ Χειμάραις τὰ σταυροπηγιακὰ χωρία Δίβραις καὶ Μεσοπόταμον· ἡ δευτέρα, κατὰ δεκέμβριον τοῦ 1663, συγχωνεύει τῇ μητροπόλει Φιλίππων καὶ Δράμας τὰς ἀμεληθείσας μητροπόλεις Ζιχνῶν καὶ Νευροκόπου· καὶ ἡ τρίτη, κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1664, δίδωσι τὸ Τομάροβον τῇ μητροπόλει Προϊλάδου· πρὸς τούτοις τῷ μὲν 1663 ἀνεγνώρισε μετόχιον τῆς μονῆς Σινᾶ τὸ ἐν Σάμφ μονύδριον τοῦ ἀγίου Γεωργίου, μετὰ τινα δὲ καιρὸν ἐπεκύρωσε τὴν ὑπὸ Χοτζᾶ Βασιλείου ἀφιέρωσιν τοῦ ἐν Ἀτταλείᾳ ναοῦ τῶν ἁγίων Θεοδώρων μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτοῦ εἰς τὸν ἅγιον Τάφον.

Τῷ 1663 ὁ Διονύσιος Γ' μετὰ τῶν πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας Παΐσιου, Ἀντιοχείας Μακαρίου, καὶ Ἱεροσολύμων Νεκταρίου ἐξέδωκε τόμον, ἐπιλύοντα ζητήματα τινα προβληθέντα ὑπὸ τοῦ κλήρου τῆς ρωσσικῆς Ἐκκλησίας¹⁰⁴⁷.

Ἡ εἰκὼν τοῦ πατριάρχου Διονυσίου Βαρδάλεως σώζεται ἔξωθεν τοῦ καθολικοῦ ναοῦ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μονῆς Λαύρας· ἀντίγραφον αὐτῆς κοσμεῖ τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

1045. Μ. Ι. Γεδεών, βιογραφ. ὑπομνήματα περὶ τῶν πατριαρχῶν Ἀνθίμου Β', Διονυσίου Γ', καὶ Ἱερεμίου Γ'. «Ἐκκλ. Ἀλήθεια» Β', σελ. 606 καὶ 608.

1046. Μ. Ι. Γεδεών Κανονικαὶ Διατάξεις· τόμ. Α', σελ. 55—56.

1047. Μ. Ι. Γεδεών, αὐτότε σελ. 341—368.

